

2022/2147(INI)

1.2.2023

ARVAMUS

Esitaja: põllumajanduse ja maaelu arengu komisjon

Saaja: regionaalarengukomisjon

komisjoni uue äärepoolseimaid piirkondi käsitleva teatise hindamise kohta
(2022/2147(INI))

Arvamuse koostaja: Gabriel Mato

PA_NonLeg

ETTEPANEKUD

Põllumajanduse ja maaelu arengu komisjon palub vastutaval regionaalarengukomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

- A. arvestades, et põllumajandus on äärepoolseimate piirkondade majanduse, tööhõive ning territoriaalse ja sotsiaalse ühtekuuluvuse jaoks keskse tähtsusega sektor;
- B. arvestades, et äärepoolseimate piirkondade põllumajandusettevõtetele tekitavad probleeme nende kõrvaline asukoht, kohalikest ja ilmastikutingimustest ning ajaloolistest arengutest tingitud tootmise piiratud mitmekesisus, oluline sõltuvus kohalikest turgudest, kliimakriis, keskkonnaseisundi halvenemine, elurikkuse vähenemine ja energiapuudus ning sageli magevee ja puhta vee puudumine;
- C. arvestades, et äärepoolseimates piirkondades on 80 % Euroopa elurikkusest, olles koduks paljudele ELi endeemilistele liikidele, ja need hõlmavad väga haruldasi esmaseid ökosüsteeme; arvestades, et äärepoolseimad piirkonnad on ka ökoloogiliselt liidu kõige tundlikumad territooriumid, kuna nende väiksus, eraldatus ja suur endeemiline elurikkus muudavad need eriti tundlikuks inimtegevusest ja kliimamuutustest tingitud dünaamikale, mis ohustab looduslike ökosüsteeme kogu maailmas ja nendest sõltuvaid kogukondi;
- D. arvestades, et enamik äärepoolseimaid piirkondi on kliimamuutuste ja äärmuslike ilmastikunähtuste, näiteks orkaanide suhtes väga tundlikud, ja et seda süvendab asjaolu, et need asuvad mandritest kaugemal suurtes ookeanibasseinides;
- E. arvestades, et on oluline panna tähele Euroopa sotsiaalõiguste sambas sätestatud põhimõtteid, sealhulgas selle rõhku ebavõrdsuse kaotamisele ning soolise võrdõiguslikkuse edendamisele ja süvalaiendamisele;
1. väljendab heameelt ELi lubaduse üle jätkata põllumajanduse ja kalanduse valdkonna tugevat toetamist äärepoolseimates piirkondades; väljendab sellega seoses heameelt asjaolu üle, et äärepoolseimate piirkondade uues läbivaadatud strateegias tunnustatakse, et põllumajandussektor on nendes piirkondades töökohtade loomise ja majanduskasvu seisukohast otsustava tähtsusega; väljendab lisaks heameelt tihedama koostöö üle komisjoni ja liikmesriikide vahel, et võimaldada neil oma kõrvalisele asukohale ja saarelisele asendile vastavate valikmeetmete programmist (POSEI) rahastatavaid tegevusi kohandada ja ajakohastada; rõhutab, et POSEI programmi rakendamist käsitleva komisjoni 2016. aasta aruande¹ järeldused, milles rõhutatakse programmi suutlikkust tegeleda äärepoolseimate piirkondade konkreetsete põllumajandusprobleemidega, nagu on määratletud ELi toimimise lepingu artiklis 349, on endiselt väga asjakohased; tuletab meelde komisjoni POSEI rakendamist käsitleva 2021. aasta aruande järeldusi, milles rõhutatakse selle üldiseid positiivseid tulemusi ja tõhusust kohaliku põllumajandus- ja toidutootmise edendamisel ning põllumajandustegevusest loobumise ohu leevendamisel, millel oleks märkimisväärne

---

¹ Komisjoni 12. juuli 2021. aasta aruanne liidu äärepoolseimate piirkondade põllumajanduse toetamiseks võetavate erimeetmete kava (POSEI) rakendamise kohta (COM(2021)0765).

negatiivne mõju tööhõivele ning äärepoolseimate piirkondade sotsiaalsele ja territoriaalsele mõõtmele;

2. on seisukohal, et POSEI tuleks säilitada ELi alalise programmina, mis on seotud ühise põllumajanduspoliitikaga ja mida rahastatakse ELi vahenditest, arvestades äärepoolseimate piirkondade püsivaid piiranguid; on lisaks seisukohal, et POSEI-d tuleks tugevdada, et toetada säästvat kohalikku tootmist, vähendada äärepoolseimate piirkondade sõltuvust põllumajanduslikest ja põllumajanduslike toiduainete tarnetest, tagada toiduga kindlustatus ja nende piirkondade tootjate juurdepääs turgudele, olgu see siis kohalik või üldine ELi turg, aidata neil saavutada uue rohelise kokkuleppe eesmäärke ning tulla toime kolmandate riikide kasvava konkurentsi ja energiahindade järsu kasvuga; nõuab sellega seoses POSEI eelarve suurendamist, mis on oluline, et rahuldada kasvavaid vajadusi ja aidata kaasa kohaliku tootmise kestlikule arengule nendes piirkondades, kus on märkimisväärsed tootmise lisakulud; tuletab meelde, et praegune eraldis arutati 2006. aastal ning et pärast seda on majandus- ja kaubandustingimustes toimunud märkimisväärsed muutused; nõuab lisaks kohandamist, et tõhustada põllumajanduse ja loomakasvatuse toetamist äärepoolseimates piirkondades;
3. peab vajalikuks mitte ainult tagada, et kaugusest tingitud eripära ELi eri poliitikavaldkondades arvesse võetaks, vaid ka luua nende piirkondade jaoks ELi toetusprogramm, mille tarvis nähakse ette asjakohased rahalised vahendid ja mis hõlmaks kõiki olemasolevaid meetmeid, et tagada äärepoolseimatele piirkondadele suunatud meetmete suurem ühtsus ja tõhusus ning nende staatuse konsolideerimine;
4. väljendab heameelt asjaolu üle, et uutes ÜPP strateegiakavades võetakse arvesse äärepoolseimate piirkondade eriolukorda, ning peab vajalikuks toetada ajakohastamist, sealhulgas põllumajanduse digiteerimist, põllumajandusliku tootmise mitmekesistamist ja suuremat toetust kõige tundlikumatele sektoritele, et saavutada suurem toidualane sõltumatus;
5. kutsub komisjoni üles säilitama tihedat ühtsust POSEI ja maaelu arengu programmide vahel, arvestades nende kahe toetusliigi suurt vastastikust sõltuvust;
6. on seisukohal, et ELi toimimise lepingu artikli 349 kohaselt tuleks seoses äärepoolseimate piirkondade juurdepääsuga struktuurifondidele suurendada nende piirkondade ELi kaasrahastamise määrasid ning et nendele piirkondadele eraldatavad vahendid ei tohiks sõltuda nende SKPst ELi keskmisega võrreldes;
7. nõuab, et POSEI-d kasutataks piirkondlike põllukultuuride ja toodete tunnustamiseks ja arendamiseks osana nende piirkondade ajaloo- ja kultuuripärandist ning identiteedist;
8. on seisukohal, et põllumajanduslikul pereettevõtlusel on asendamatu roll maapiirkondade säilitamisel ja kaitsmisel ning põllukultuuride mitmekesistamisel ning see on eriti oluline traditsioonilise põllumajandustootmise suurendamisel, kohalikule ja piirkondlikule turule värskete toiduainete tarnimisel, põllumajanduse mitmekesistamisel, elurikkuse ja keskkonna kaitsmisel, taimekaitsevahendite kasutamise vähendamisel, omatarbimise suurendamisel ja välisest toidust sõltuvuse vähendamisel; tunnistab, et äärepoolseimad piirkonnad seisavad silmitsi sotsiaalse ja majandusliku arengu piirangutega, mida põhjustab nende kaugus, saareline asend,

väikesed turud, geograafiline hajutatus ja väiksus;

9. on seisukohal, et äärepoolseimad piirkonnad peaksid jätkama oma maaelu arengu meetmete kavandamist, rakendamist ja haldamist;
10. tuletab meelde, et loodusõnnetuste tagajärjed, COVID-19, Ukrainas jätkuv sõda ja inflatsioon on avaldanud äärepoolseimatele piirkondadele eriti kahjulikku mõju, seda nende eraldatud asukohta ja raskuste tõttu juurdepääsul mandrilt pärit põhivarudele, nagu kütus või vesi; nõuab tungivalt, et komisjon pakuks piisavat täiendavat rahalist toetust, suuremat paindlikkust ja kiiremat vahendite eraldamist põllumajandustootjatele, keda mõjutavad erandlikud ja ettenägematud asjaolud, nagu loodusõnnetused, sealhulgas tugevad troopilised tormid või vulkaanipursked, tervisekriisid või sõda;
11. rõhutab, et äärepoolseimates piirkondades valitsevad sageli ebasoodsad ilmastikutingimused, mis on olulised maastiku muutmisel, mille tulemuseks on väiksemad põllumajandusettevõtted, mis toob samuti kaasa suuremad tootmiskulud ja takistab mastaabisäästu saavutamist; nõuab tungivalt, et komisjon eraldaks nende probleemide lahendamiseks kohalikele tootjatele tootmiskohustusega seotud toetust, et tugevdada rasketes oludes kogu väärtusahelat, paralleelselt rahastamismenetluste kiire kohandamisega tõsiste negatiivsete sündmuste korral;
12. on seisukohal, et põllumajandussektoril on keskne roll äärepoolseimate piirkondade struktureerimisel, töökohtade loomisel ja toiduga kindlustatuse tagamisel, mis praeguses kontekstis näib olevat vältimatu prioriteet, pidades silmas, et nende piirkondade töötuse määr on üks ELi kõrgemaid, ulatudes kuni 50 %-ni töötavast elanikkonnast;
13. on seisukohal, et POSEI vahendite kõrgemat kasutusmäära on võimalik saavutada, parandades sihipäraste koolituskursuste ja parimate tavade vahetamise kaudu kohalikke nõustamissüsteeme;
14. nõuab kiireloomuliste meetmete võtmist, et aidata võidelda töötuse, vaesuse ja ebavõrdsuse püsiva probleemiga nendes piirkondades;
15. peab äärepoolseimate piirkondade majandusliku ja sotsiaalse ühtekuuluvuse jaoks äärmiselt oluliseks avalike teenuste tagamist, sealhulgas õhu- ja meretranspordi, energeetika ja side valdkonnas;
16. peab nende piirkondade arengu jaoks äärmiselt oluliseks tagada, et inimestel oleks juurdepääs uute tehnoloogiate pakutavatele info- ja sidevahenditele, eelkõige lairibaühendusele;
17. rõhutab, et uue elurikkuse strateegia rakendamine äärepoolseimates piirkondades peab olema kooskõlastatud jõupingutustega tugevdada põllumajandus- ja metsandussektori kestlikku arengut ning võtma arvesse nende piirkondade geograafilisi ja kliima eripärasid; rõhutab, et nendes äärepoolsetes piirkondades on põllumajanduslik tootmine kohaliku majanduse alustala ning komisjoni nn rohelised nõuded võivad takistada põllumajandustootjate konkurentsivõimet; tuletab meelde, et komisjon on märkinud, et „eesmärgi saavutamiseks tehtud edusammud vaadatakse pidevalt läbi ja vajaduse korral tehakse kohandusi, et leevendada põhjendamatut mõju elurikkusele, toiduga

kindlustatusele ja põllumajandustootjate konkurentsivõimele²; nõuab põllumajandustootjate suuremat toetamist agroökoloogiliste ja elurikkust toetavate tavade väljatöötamisel, sealhulgas suurema rahastamis- ja kaasrahastamismäära kaudu; kutsub liikmesriike üles kasutama programmi LIFE raames kättesaadavaid vahendeid parimal võimalikul viisil;

18. rõhutab mõne äärepoolseima piirkonna rasket majanduslikku olukorda, eelkõige töövõimaluste puudumise, madalamate palkade ja kõrgemate hindade tõttu, eelkõige toiduainete puhul; märgib eelkõige noorte suurt tööpuudust äärepoolseimates piirkondades, mis on 10–20 % kõrgem kui ELi keskmine; kutsub liikmesriike üles hõlbustama noorte põllumajandustootjate juurdepääsu maale; rõhutab, et strateegia „Talust taldrikule“, mille eesmärk on arendada kestlikku, piirkonnapõhist ja kliimasõbralikku toidu- ja põllumajandussektorit, võiks olla võimalus nende piirkondade jaoks;
19. rõhutab, et äärepoolseimates piirkondades asuvad suure ökoloogilise väärtusega ökosüsteemid, aga seda ei tohiks pidada põllumajandussektori tootliku töö tasakaalustatud arengut ohustavaks teguriks;
20. rõhutab olulist rolli, mida suure läbilaskevõimega digitaalvõrkude edukas laiendamine äärepoolseimates piirkondades võib etendada vahendina, mis hõlbustab põllumajandusettevõtete moderniseerimist ja üleminekut kestlikumale põllumajandusele;
21. juhib tähelepanu sellele, et uute tehnoloogiate ja täppispõllumajanduse kasutamine võib hõlbustada üleminekut tõhusamale ja konkurentsivõimelisele põllumajandusele, säästa kulusid, parandada tulemuslikkust ja minimeerida keskkonnamõju;
22. märgib, et ettepanekus strateegia „Talust taldrikule“ kohta nõutakse, et EL piiraks taimekaitsevahendite kasutamist veelgi rohkem; rõhutab sellega seoses, et arvesse tuleb võtta äärepoolseimate piirkondade troopilise ja subtropilise kliima eripära; rõhutab, et mõned äärepoolseimad piirkonnad asuvad troopilises, subtropilises ja niiskes ekvatoriaalses keskkonnas, mis soodustab eriti haiguste arengut, ning seetõttu on nad mandri ja kolmandate riikidega võrreldes väga ebasoodsas olukorras, kui rääkida nende vajadusest taimekaitsevahendite järele, et võidelda kahjurite vastu; rõhutab seetõttu vajadust edendada nendele territooriumidele kohandatud uute alternatiivsete lahenduste uurimist suuremate rahaliste vahenditega, et kaitsta põllumajanduslikku tootmist ja tagada äärepoolseimate piirkondade põllumajandustootjate elujõulisus; rõhutab sellega seoses, kui oluline on edendada agroökoloogilisi tavasid ja rakendada uuenduslikke tootmismeetodeid, sealhulgas uusi geenitehnoloogiaid; märgib, et teatavates äärepoolseimates piirkondades on raske pääseda ligi teatavatele, eelkõige keskkonnasõbralikele põllumajanduslikele sisenditele; rõhutab tungivalt, et ELi turule ei tohiks pääseda tooted, mis ei vasta ELi standarditele ning mis võivad ohustada toiduga kindlustatust, terviseturvet ja ohutust kogu ELis, näiteks banaanid kolmandatest riikidest, kus kasutatakse suures koguses taimekaitsevahendeid, mis ei ole ELis lubatud;
23. kutsub komisjoni üles koostama äärepoolseimatele piirkondadele pühendatud eraldi

---

² Komisjoni 20. mai 2020. aasta teatis „ELi elurikkuse strateegia aastani 2030 – Toome looduse oma ellu tagasi“ (COM(2020)0380).

peatükki oma tulevaste seadusandlike ettepanekute mõjuhinnangutes, mis on muu hulgas seotud strateegiaga „Talust taldrikule“ ja elurikkuse strateegiaga, võttes arvesse iga äärepoolseima piirkonna eripära, vajadusi ja püsivaid piiranguid; on seisukohal, et nende hindamiste tulemusi tuleks arvesse võtta, et vajaduse korral kohandada seadusandlike algatusi nende piirkondade looduslike ja majanduslike raskustega ning tugeva konkurentsiiga kolmandatest riikidest; nõuab sarnaselt ja seoses suurenenud nõudlusega ELi õigusaktides maapiirkondadele avalduva mõju hindamise järele, et ELi poliitika kujundamisel, eelkõige heitkogustega kauplemise, põllumajandusfondide ja ühtekuuluvuse valdkonnas, tehtaks äärepoolseimate piirkondade jaoks mõju-uuringuid;

24. pooldab komisjoni teatises „Pikaajaline visioon maapiirkondadele“³ võetud kohustust lisada äärepoolseimate piirkondade analüüs ELi maapiirkondade vaatluskeskuse tegevusalasse; on seisukohal, et maapiirkondade vaatluskeskus võiks olla väärtuslik vahend, et tuvastada andmelünki ja parandada statistilisi andmebaase äärepoolseimate piirkondade kohta, mis annaks täieliku ülevaate nende maaelanikkonna vajadustest;
25. on veendunud, et ühtekuuluvuspoliitika peaks pakkuma äärepoolseimates piirkondades elavatele naistele rohkem eeliseid, eelkõige põllumajandus- ja toidutootmisektoris, ning edendama soolist võrdõiguslikkust ja ELi soolise võrdõiguslikkuse strateegia tõhusat rakendamist äärepoolseimates piirkondades;
26. rõhutab kohalike sektorite struktuuri tähtsust toiduga kindlustatuse tagamisel äärepoolseimates piirkondades, mis on sageli eraldatud, ning julgustab sidusrühmi ja avaliku sektori poliitikakujundajaid kasutama kõiki ühise turukorralduse sätteid, sealhulgas äärepoolseimate piirkondade erisätteid; pooldab ühise turukorralduse teatavate sätete kohandamist äärepoolseimate piirkondade erivajadustele ning palub komisjonil näha ühise turukorralduse järgmise läbivaatamise raames vajaduse korral ette täiendavad kohandused; kutsub komisjoni üles uurima teostatavust ja otstarbekust laiendada POSEI programme käsitleva määruse (EL) 2228/2013 artikli 22 punkti a sätteid⁴ kõigile äärepoolseimatele piirkondadele seoses tootmisharudevaheliste organisatsioonide eeskirjade ja maksete laiendamise ettevõtjatele, kes ei ole nende organisatsioonide liikmed, eesmärgiga tagada toiduga kindlustatus ja isemajandamine;
27. nõuab POSEI kalandusprogrammi taastamist ja POSEI transpordiprogrammi loomist, sealhulgas tagades ELi rahastamise, mis on vajalik nende piirkondade tootmis-, töötlemis- ja turustamisstruktuuride tugevdamiseks, et korvata kaugusest tulenevaid puudusi;
28. kutsub komisjoni üles tegema tihedat koostööd liikmesriikidega, et teha kindlaks kõige tõhusamad meetmed äärepoolseimate piirkondade tarneahelate vastupidavuse tugevdamiseks ja suurendamiseks;
29. kordab, kui oluline on säilitada äärepoolseimate piirkondade Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi (EAFRD) kaasrahastamise määr 85 %, eelkõige selleks, et taastada,

³ Komisjoni 10. juuni 2021. aasta teatis „Maapiirkondade arengu pikaajaline visioon – tugevamad, ühendatud, vastupanuvõimelised ja jõukad ELi maapiirkonnad 2040. aastaks“ (COM(2021)0345).

⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. märtsi 2013. aasta määrus (EL) nr 228/2013, millega kehtestatakse põllumajanduse erimeetmed liidu äärepoolseimate piirkondade jaoks ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 247/2006 (ELT L 78, 20.3.2013, lk 23).

säilitada ja suurendada elurikkust põllumajanduses ja metsanduses ning soodustada maapiirkondade arengut;

30. kutsub komisjoni üles suurendama eelarveeraldist eranditult ELi äärepoolseimates piirkondades kasvatatud põllumajandustoodete edendamiseks;
31. peab väga oluliseks POSEI transpordiprogrammi loomist sellistele piirkondadele nagu Assooride saarestik, mis oma füüsilise asukoha tõttu kannatab nn kahekordse saarelise asendi – kaugus mandrist ja saartevaheline kaugus – tõttu, mis mõlemad suurendavad märkimisväärselt inimeste ja kaupade transpordikuluseid saarte vahel ning saarte ja mandri vahel, mille ilmseks tagajärjeks on tootmiskulude suurenemine;
32. kutsub komisjoni üles pöörama äärepoolseimatele piirkondadele sobiva kriisiks valmisoleku ja kriisiohjamise protsessis ühtse turu erakorraliste meetmete paketi raames erilist tähelepanu;
33. rõhutab, kui oluline on säilitada äärepoolseimate piirkondade puhul EAFRD-i kaasrahastamise määr 85 %, et saavutada nende maapiirkondade ning põllumajanduse ja loomakasvatuse areng;
34. nõuab komisjonilt võimalikult suurt valvsust negatiivse mõju suhtes Euroopa turu liberaliseerimisel ning täiendavate kaubanduslepingute sõlmimisel ELi ja selliste kolmandate riikidega, kes toodavad ekspordiks samu põllumajandustooteid nagu äärepoolseimad piirkonnad, kuid teistsuguste sotsiaalsete ja keskkonnavalaste tingimuste alusel, mis moonutavad konkurentsi; kutsub komisjoni tungivalt üles võtma tõhusaid meetmeid tagamaks, et kaubanduslepingud ei ohustaks äärepoolseimate piirkondade toetusmeetmeid, eelkõige POSEI raames; kutsub komisjoni üles kohaldama äärepoolseimate piirkondade toodetele sooduskohtlemist nii nende kohalikel turgudel kui ka ELi turul ning kaitsma läbirääkimistel täielikult tundlikke põllumajandustooteid, nagu banaanid, tomatid, suhkur ja piim; kutsub lisaks komisjoni üles nägema vajaduse korral ette üleminekuperioodid, asjakohased impordikvoodid ja tollitariifid, kaitseklauslid ning järelevalve- ja sanktsioonimehhanismid; kutsub lisaks komisjoni üles koostama aruande kõnealuste lepingute kumulatiivse mõju kohta äärepoolseimate piirkondade põllumajandussektorile; kutsub üles looma komisjonis kaubanduslepingute rakkerühma, kuhu kaasatakse äärepoolseimate piirkondade majandussektorite esindajad ja muud asjaomased sidusrühmad;
35. väljendab sügavat muret selliste toodete impordi pärast kolmandatest riikidest, mis ei vasta ELi sotsiaal-, töö-, keskkonna-, toiduohutuse, kvaliteedi- ja loomade heaolu standarditele, sealhulgas mahemärgisega toodete standarditele, millest paljud konkureerivad otseselt äärepoolseimate piirkondade toodetega; kutsub seetõttu komisjoni üles tagama sellise impordi vastavuse ELi standarditele ja kolmandate riikidega sõlmitud kaubanduslepingute läbivaatamise, et lisada neisse peegelklauslid;
36. tuletab meelde, et äärepoolseimad piirkonnad on oma geograafilise asukoha tõttu rohkem ohustatud hinnatõusust tulenevatest probleemidest; rõhutab, et need piirkonnad sõltuvad toorainete saabumisel täielikult mere- ja õhustranspordist ning et nendele transpordivahenditele ei ole alternatiivi;
37. märgib, et piim ning sellega seotud eelneva ja järgneva etapi tooted on Assooride

autonoomse piirkonna majanduse üks alustalasid; tunnistab, et nende sotsiaal-majanduslik tähtsus ning nende pakutavate otseste ja kaudsete töökohtade ja teenuste arv on majandusliku ja sotsiaalse ühtekuuluvuse tagamiseks hädavajalikud;

38. on seisukohal, et äärepoolseimate piirkondade tootjad, nagu kümned tuhanded piimatootjad kogu ELis, on viimastel aastatel olnud sunnitud tootmisest loobuma tootjatele makstavate hävitavate hindade tõttu, mis ei kompenseeri tootmiskulusid; on seisukohal, et piimatootmist mõjutav olukord on piimaturu liberaliseerimisest ja tootmiskvootide kaotamisest lahutamatu ning et seda on võimalik lahendada ainult turgude reguleerimise mehhanismidega;
39. toetab komisjoni, asjaomaseid liikmesriike, parlamendi liikmeid ja põllumajanduse esindajaid koondava rakkerühma loomist, et analüüsida raskusi, millega need piirkonnad silmitsi seisavad kasvava väliskonkurentsi, sealhulgas kolmandatest riikidest pärit mahemärgisega toodete tõttu;
40. juhib tähelepanu sellele, kui tähtis on loomade meretransport äärepoolseimate piirkondade majandusele, sest väikesed ja kauged saared on väga sõltuvad põllumajandusest;
41. rõhutab, kui oluline on äärepoolseimates piirkondades integreeritud territoriaalne areng, nagu investeeringute ja kohaliku arengu koordineerimine kogukonna poolt, ning selliste algatuste edendamine nagu arukad külad, et toetada kestlikku põllumajandust ja kestlikku toidutootmist;
42. on veendunud, et äärepoolseimate piirkondade uus strateegia peab keskenduma elanike elukvaliteedi parandamisele, vaesuse vastu võitlemisele ja noorte võimaluste arendamisele;
43. rõhutab äärepoolseimate piirkondade tähtsust nende geograafiliste eripärade tõttu, mis tähendab, et nad saavad kasu Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondist rahastatavatest POSEI programmidest;
44. rõhutab, kui oluline on töötada välja poliitika, mis kajastaks paremini nende territooriumide tegelikku olukorda ja huve, eriti kaubandus- ja kalanduskokkulepete üle peetavatel läbirääkimistel;
45. tuletab meelde parlamendi, nõukogu ja komisjoni ühisdeklaratsiooni, mis on lisatud määrusele (EL) 2017/540⁵ banaane käsitleva stabiilsusmehhanismi kohta, mida muudeti, kui Ecuador liitus ELi, Colombia ja Peruu vahelise kaubanduslepinguga, milles märgitakse: „Ka pärast stabiilsusmehhanismi kehtivusaja lõppemist hindab komisjon korrapäraselt liidu banaanituru ja liidu banaanitootjate olukorda. Kui arvestades banaanisektori olulisust äärepoolseimate piirkondade jaoks täheldatakse liidu banaanituru või liidu banaanitootjate olukorra tõsist halvenemist, hindab komisjon koos

---

⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. märtsi 2017. aasta määrus (EL) 2017/540, millega muudetakse määrust (EL) nr 19/2013, millega rakendatakse ühelt poolt Euroopa Liidu ja selle liikmesriikide ning teiselt poolt Colombia ja Peruu vahelise kaubanduslepingu kahepoolne kaitseklausel ja banaane käsitlev stabiilsusmehhanism, ja määrust (EL) nr 20/2013, millega rakendatakse ühelt poolt Euroopa Liidu ja selle liikmesriikide ning teiselt poolt Kesk-Ameerika riikide vahel assotsiatsiooni loomise lepingu kahepoolne kaitseklausel ja banaane käsitlev stabiilsusmehhanism (ELT L 88, 31.3.2017, lk 1).

liikmesriikide ja huvirühmadega olukorda ja otsustab, kas tuleks kaaluda asjakohaste meetmete võtmist. Samuti võiks komisjon korraldada korrapäraseid järelevalvekoosolekuid, millel osalevad liikmesriigid ja huvirühmad“; tuletab komisjonile meelde selle kohustust peatada tollitariifi järkjärguline vähendamine, kehtestades lõplikult kolmandatele riikidele, kellega EL on sõlminud kaubanduslepingud, kohalduva jääktariifi 75€/t;

46. hoiatab, et loomade transporti käsitlevate kehtivate sätete muutmisel on suurem mõju sellistele piirkondadele nagu äärepoolseimad piirkonnad, nimelt nende kauguse, arhipelaagilise seisundi, saarelise asendi ja väiksuse tõttu, mis põhjustab eelkõige nende suurt sõltuvust meretranspordist; rõhutab, et ELi toimimise lepingu artikli 349 kohaselt tuleb loomade heaolu käsitlevate ELi eeskirjade eelseisval läbivaatamisel arvesse võtta äärepoolseimate piirkondade eripära ja piiranguid, vaatamata pidevatele jõupingutustele, mida tuleb teha elusloomade veo vajaduse vähendamiseks;
47. rõhutab, et kuigi inimtoiduks, muude toodete tootmiseks või põllumajanduslike sisenditena oluliste põllumajandustoodete otseimpordile kolmandatest riikidest äärepoolseimatesse piirkondadesse ei kohaldata tollimakse, tuleb tarnimise erikorra rakendamisel võtta eelkõige arvesse vajadust tagada, et olemasolevat kohalikku tootmist ei destabiliseeritaks ega takistataks selle arengut;
48. peab hädavajalikuks tugevdada meetmeid äärepoolseimate piirkondade põllumajanduslike toiduainete edendamiseks nii ELis kui ka väljaspool, arvestades nende olulist panust maapiirkondade elujõulisusse ja kohalikku majandusse; nõuab sellega seoses ELi edendamiseeskirjade paremat kohandamist nende piirkondade eripäraga.

TEAVE VASTUVÕTMISE KOHTA NÕUANDVAS KOMISJONIS

Vastuvõtmise kuupäev	31.1.2023
Lõpphääletuse tulemus	+: 36 -: 0 0: 10
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Mazaly Aguilar, Clara Aguilera, Atidzhe Alieva-Veli, Álvaro Amaro, Benoît Biteau, Daniel Buda, Isabel Carvalhais, Asger Christensen, Ivan David, Paolo De Castro, Jérémy Decerle, Salvatore De Meo, Herbert Dorfmann, Luke Ming Flanagan, Paola Ghidoni, Dino Giarrusso, Francisco Guerreiro, Martin Häusling, Martin Hlaváček, Gilles Lebreton, Norbert Lins, Chris MacManus, Colm Markey, Marlene Mortler, Ulrike Müller, Maria Noichl, Juozas Olekas, Bronis Ropė, Bert-Jan Ruissen, Anne Sander, Simone Schmiedtbauer, Veronika Vrecionová, Juan Ignacio Zoido Álvarez
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Asim Ademov, Franc Bogovič, Marie Dauchy, Jan Huitema, Tilly Metz, Alin Mituța, Tom Vandenkendelaere
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (art 209 lg 7)	Pietro Bartolo, Estrella Durá Ferrandis, Manu Pineda, Antonio Maria Rinaldi, Sándor Rónai, Nacho Sánchez Amor

NIMELINE LÕPPHÄÄLETUS NÕUANDVAS KOMISJONIS

36	+
ECR	Mazaly Aguilar, Bert-Jan Ruissen, Veronika Vrecionová
ID	Marie Dauchy, Paola Ghidoni, Gilles Lebreton, Antonio Maria Rinaldi
PPE	Asim Ademov, Álvaro Amaro, Franc Bogovič, Daniel Buda, Salvatore De Meo, Herbert Dorfmann, Norbert Lins, Colm Markey, Marlene Mortler, Anne Sander, Simone Schmiedtbauer, Tom Vandenkendelaere, Juan Ignacio Zoido Álvarez
Renew	Atidzhe Alieva-Veli, Asger Christensen, Jérémy Decerle, Martin Hlaváček, Jan Huitema, Alin Mituța, Ulrike Müller
S&D	Clara Aguilera, Pietro Bartolo, Isabel Carvalhais, Paolo De Castro, Estrella Durá Ferrandis, Maria Noichl, Juozas Olekas, Sándor Rónai, Nacho Sánchez Amor

0	-

10	0
ID	Ivan David
NI	Dino Giarrusso
The Left	Luke Ming Flanagan, Chris MacManus, Manu Pineda
Verts/ALE	Benoît Biteau, Francisco Guerreiro, Martin Häusling, Tilly Metz, Bronis Ropé

Kasutatud tähised:

+ : poolt

– : vastu

0 : erapooletu